

Knežević Milica 6.e



List učenika OŠ Sesvetski Kraljevec
godina II., broj 3, veljača 2011.

cijena: 10 KN



Sadržaj

Uvodnik.....	3
U školi i oko nje.....	4
Posjetili smo	8
Šport.....	11
Sjećanja.....	14
Učenički radovi.....	17

Virus-List učenika OŠ Sesvetski Kraljevec, godina II.,broj 3, veljača 2011.

Nakladnik: OŠ Sesvetski Kraljevec, 10361 Sesvetski Kraljevec, Školska 10, tel.01/2046-615

Voditeljica novinarske grupe: Marina Slišković

Suradnica: Ivana Dragić

Uredništvo: Mario Lovrić, Klara Edita Knežević, Ivana Mašić, Matea Ćirković, Kristina Crnjak, Petar Bošnjak, Ivan Tomljenović, Igor Jakić

Tisak: OŠ Sesvetski Kraljevec

Uvodnik

Dragi naši,

Evo nas u još jednom Virusu. Moramo vas pohvaliti, jer ste nam opet pokazali koliko se mašte, kreativnosti, stvaračkih sposobnosti krije u vama, samo ih treba pokrenuti.

Nadamo se da ćete biti zadovoljni i sretni ako u ovom listu pronađete svoje ime ili ime svojih prijatelja. Nemojte zaboraviti da sreću treba tražiti u malim stvarima. Sreća se, poput slagalice, sastoji od malih dijelova koji tek zajedno daju potpuni osjećaj radosti. Ako ne naučimo biti sretni zbog svakog malog dijela, ne će nas ni cijela slika usrećiti. Vi odlučujete o tomu.

Pozdravlja vas uredništvo Virus!



DANI KRUHA

Jesmo li zaboravili kruh svagdašnji ?!
Ako postoji dan jabuke , dani voća , zašto
ne bi postojao i dan kruha ?

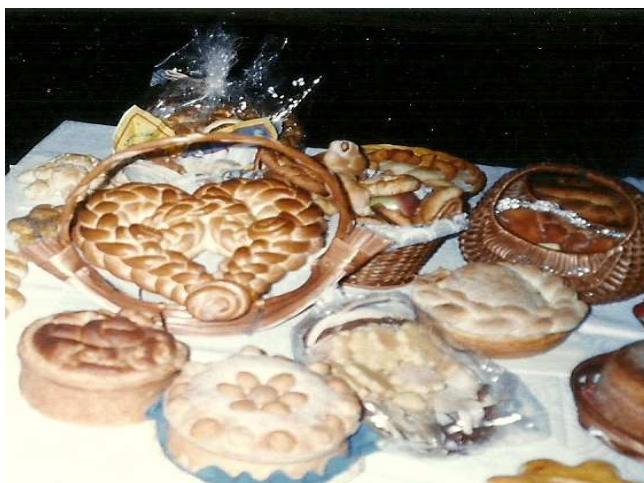
Kruh najviše voli kada sjedi
u krušnoj peći i postaje sve veći ,
veći i veći! njam, njam, njam...

Da , zaista postoji , a da to u našoj školi ne bismo zaboravili , pobrinuli su se naši vrijedni mališani. Dani kruha su održani su u četvrtak 21. 10. u našoj školi .Kod ulaza u zbornicu, u srcu škole, gdje sve svi vide, skupila se vrijedna zborka najfinijih i najljepši kruhova i peciva. Zbilja ,učenici nižih razreda ove su se godine posebno potrudili (ali treba pohvaliti i njihove mame i vrijedne bake).

Dani kruha slave se u svim školama i dječijim ustanovama, pa i tako i u našoj školi.

MALO UPOZORENJE : stariji učenici ništa ne smiju gricnuti time će se osladiti maleni, koji koji su i donijeli ta peciva. ŠTETA!!!

Kristina Crnjak, 6.E



INTERLIBER



Interliber je međunarodni sajam knjiga.
Ovogodišnji Interliber održan je od 10.-14.
studenog. Na interliberu se održavaju:
mnogobrojne prezentacije,nastupi pisaca i
nakladnika, književne radionice,prodaja knjiga

U školi i oko nje

po povoljnim cijenama,dječje radionice.U sklopu sajma priređuje se završna svečanost Nacionalnog kviza za poticanje čitanja. To je kviz za mlade čitatelje. Nacionalni kviz za poticanje čitanja 2010.godine organiziran je u povodu Međunarodne godine biološke raznolikosti. Namjenjen je učenicima viših razreda osnovne škole. Kviz se održava u Knjižnicama grada Zagreba, knjižnicama diljem Hrvatske i u Bibliobusu koji pripada Knjižnicama grada Zagreba. Knjižnice dobiju materijal za provođenje kviza. Sudionici trebaju pročitati određenu knjigu i popuniti upitnik. Svi točno popunjeni upitnici ulaze u izvlačenje. Iz svake knjižnice izvlači se jedan pobjednik . Ja sam sudjelovala u natječaju u Bibliobusu i pobijedila sam. Ovo mi je treće sudjelovanje u kvizu. Na završnu svečanost dolaze svi pobjednici u pratnji svojih knjižničara. Tu se izvlače nagrade. Dodjeljuje se deset utješnih nagrada i jedna glavna nagrada. Nagrade su knjige.

Lucija Mikić,8.A



KONCERT UČENIKA

Koncert učenika Osnovne škole Sesvetski Kraljevec održao se u obližnjoj kinodvorani 27.listopada 2010.godine u 19.30sati. Učenici su svirali razne instrumente,od klavira do gitare. Među publikom bili su profesori, profesorice, ravnatelj naše škole Ivica Vlašić, ali i organizatorice ovog koncerta profesorica glazbene kulture Irena Leutar i knjižničarka Ivana Dragić . Publika je uživala u koncertu diveći se djevojčicama i dječacima koji su vrlo vješto svirali svoje instrumente. Na koncertu je su nastupili članovi plesnog studia Lana . Kao posebni gosti nastupili su članovi udruge makedonske nacionalne manjine Ohridski biser koji su nam izveli nekoliko plesova makedonske nacionalne manjine .

U školi i oko nje

Koncert je trajao oko sat vremena, ali je uz dobru glazbu to vrijeme brzo prošlo. Publika je s koncerta otišla zadovoljna o čemu nam je govorio i dugotrajni pljesak nakon svakog izvođača.

Klara Edita Knežević, 6.E



HUMANITARNI TJEDAN

Od 13. do 16. prosinca u našoj školi se održao humanitarni tjedan. Djeca su prodavala razne slike, nakit, ukrase, ... Cijene su se kretale od 3 do 70 kuna, a sav prikupljen novac ide u udrugu 'SRCE' te za posebni projekt 'KLJUČ ZA SRCE' za izgradnju objekata za pružanje pomoći djeci s poteškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom.

Udruga Srce prva je i jedina udruga na području grada Svetog Ivana Zeline i okolnih naselja koja okuplja djecu s poteškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom te kao takva djeluje pet godina.

Ivana Mašić, 6.E



TOPLI ZVUCI DJECE HLADNOG DANA

U kinodvorani u Sesvetskom Kraljevcu 16. prosinca u 18.30 sati održana je Božićna priredba učenika naše škole . Dan je bio jako hladan, no iz kinodvorane su se širili raspjevani glasovi djece. Prvo je nastupao stariji zbor djece s pjesmom *Radujte se narodi*. Uz zvukove gitare Matea Peranovića su recitirali: Paula, Klaudija i Marko. Poslije njih učenici nižih razreda otpjevali su predivnu pjesmu *Zdravo Djevice*. Kada je Filip svirao pjesmu *Kalendari*, mališani iz četvrtih razreda su imali jedan predivan ples. Zatim je uslijedio jedan igrokaz *Božić djeda Martina* u kojem je bilo glume i pjesme. Kada je igrokaz završio, naši mali glumci svima su zahvalili što su došli i poželjeli im sretne i blagoslovljene blagdane. Nakon toga su se začuli predivni zvuci djevojčice koja je sa zborom pjevala pjesmu *Djetešće nam se rodilo* . Zatim su djevojčice iz četvrtih razreda pjevale pjesmu *Bog nam dobro daj*. Uslijedila je jedna vesela pjesma po imenu *Maj-haj* koju je pjevao mlađi zbor djece i nakon njih su uslijedile Vesele zvončice s igrokazom o pahuljama. Zbor je pjevao pjesmu *Već se bliži ovaj čas*, a djevojčice su plesale na pjesmu *Din-din-don*. I još dvije pjesme su uslijedile od kojih su jednu pjesmu po imenu *Dobra vam večer gospodar*, pjevalo osmero djece,a drugu je pjevao dječji zbor koji je i zaplesao.I na kraju je priredba završila pjesmom *Bijeli Božić* koju su pjevali učenici i učenice iz viših razreda. No, nemojmo zaboraviti pohvaliti profesoricu Irenu Leutar koja je svirajući svima pomagala. I to je bila jedna predivna priredba.

Matea Ćirković, 6.E



PULA-BRIJUNI

Put je započeo u šest i trideset. Sjeli smo u autobus i uputili se prema Puli. Put je bio dug, vozili smo se više od tri sata. Kroz cijeli put okruživalo nas je zelenilo, a kada smo stigli do većih gradova, poput Rijeke, vidjela sam razne stare građevine i utvrde. Nakon par sati napokon smo došli do Pule. Prvo odredište u Puli bila je Pulska arena. Tamo nas je dočekala Gđa. Maja koja nam je pričala o Pulskoj areni, njenoj prvobitnoj namjeni i načinu korištenja. Kada smo razgledali unutrašnjost arene otišli smo u podzemlje. Tamo je bilo puno starih posuda iz tog doba. Nakon arene krenuli smo u razgledavanje grada i vidjeli mnoge rimske građevine poput Augustova hrama. Iz Fažane smo se brodom uputili na Brijune. Prizor Brijuna iz daljine bio je prekrasan, a još ljepši prizor je bio onaj kad smo stigli na Veliki Brijun. Dočekali smo svog vodiča, sjeli u vlakić i krenuli u obilazak. Vidjeli smo golema prirodna prostranstva i mnoge životinje koje su izgledale tako pitomo kao da su u svom prirodnom staništu. Vidjela sam mnoge životinje kao što su zebre, poniji, magarci, nojevi...čak sam vidjela i slona. Kada je dio obilaska bio gotov imali smo tridesetak minuta slobodno da sami razgledamo safari park. Poslije toga vratili smo se u vlakić i nastavili obilazak. Došli smo do neke crkvice u kojoj smo vidjeli mnogo fresaka, a onda smo se prošetali do masline stare tisuću i šesto godina. Ono što me je fasciniralo kod te masline je to da ta maslina i dan danas daje plodove. Pogledali smo maslinu i imali dovoljno vremena razgledati šumu i područje oko masline. Onda smo se uputili prema muzeju prepariranih životinja i izložbi fotografija bivšeg jugoslavenskog predsjednika Josipa Broza Tita. U toj izložbi vidjeli smo razne fotografije iz Titovog života. Nakon obilaska Brijuna uputili smo se prema Zagrebu i svojim kućama.

Ivana Šantek, 8.E



ŠPILJA VRELO

Sa svojim razredom i prijateljima putovala sam u Fužine i Golubinjak. Dok smo putovali



vidjela sam prekrasne šume, jezero, malene kućice sa nakošenim krovovima i jata ptica koje su letjele nebom.

Kada smo silazili iz autobusa bilo me strah, vjetar je puhao i nosio malene kapi kiše. Kako je počelo mislila sam da će ovo biti moj najgori izlet . Išli smo prema

špilji. Sva onako promrzla nisam htjela ući u špilju. Ne znam da li zbog znatiželje ili zbog toga što su svi išli ušla sam u špilju. A kad ono ..., jednostavno ostala sam bez teksta. Špilja je bila prekrasna. Odmah sam se zaljubila u nju . Prevladavali su lijepi smećkasti tonovi. Imala je prekrasne oblike koji su od kapljica vode sjajili poput kristala. Na dodir špilja je bila skliska. Mirisala je po raznim životinjama koje su živjele u njoj. Iako nam je voditeljica pričala o njoj, zvuk izvora koji je dopirao iz daleka nije joj dopuštao da govori. Pravio se važnim i žuborio je kao žustra rijeka . Ulazeći u špilju sve dalje osjećala sam sve veće uzbuđenje. Kad smo stigli do izvora slušali smo o tome koliko je dubok. Dok je voditeljica pričala, promatrala sam boju vode. Voda je bila modrozelenasta, sjajna, blistava u raznim tonovima. Poput čarolije lagano je prolazila kroz špilju. Nisam mogla vjerovati da priroda može stvoriti nešto tako lijepo. Nažalost morali smo otići. Nisam htjela izaći iz špilje jer sam se osjećala mirno i ugodno. Pri izlasku, kao uspomenu na špilju uzela sam maleni lijepi kamenčić koji se sjajio kao biser. Možda je sve počelo loše, ali zauvijek ću pamtitи tu špilju. Ako po ničemu drugom onda po njenoj ljepoti, koja je neusporediva sa svime što sam do sad vidjela .

Andrea Hunić, 7.E

SOMBOR

Učenici naše škole u studenom su posjetili Sombor. Domaćini su nas toplo primili, a mi smo im u dva navrata predstavili svoj umjetnički program kroz glazbeni i plesni izričaj. Nastupili su učenici naše škole koji pohađaju glazbenu školu te članovi našeg KUD-a .

Sombor je lijep grad, s puno zelenila i kulturnih znamenitosti . Grad ima oko 51 000 stanovnika, a dio čine i Hrvati .

Posjetili smo Gradsku vijećnicu, Karmeličansku katedralu te Županijsku zgradu u kojoj je na zidu slika veličine 28 m^2 . Ta nas je pojedinost naročito dojmila, zato što je slika naslikana na platnu u jednom dijelu te kad se unosila morao se rušiti zid kako bi ju unijeli. Sliku je naslikao Franz Ajzenhut .

Vraćajući se kući shvatili smo da smo obogaćeni novim iskustvom satkanim od veselja, novih poznanstava te slika grada s dušom .

Mateo Peranović, 7.E



Gradska vijećnica u Somboru

DAN ŠPORTA

U petak 15.listopada 2010.u našoj školi održan je još jedan Dan športa . Ovaj put na danu športa sudjelovali su učenici 5.-8.razreda . Evo pregleda najzanimljivijih događanja !

5.razredi

Peti razredi su se zabavljali uz stolni tenis, stolni nogomet, hrvanje i mnoge druge aktivnosti. Prof. Marina Slišković, koja je vodila stolni nogomet, otkrila mi je tko je iz petih razreda imao najbolji uspjeh, te je komentirala njihovu pobjedu.

„Najbolje su se iskazali Antonio Popić i Karlo Božičević, učenici 5.d, koji su brzinom i radom ruku uspjeli doći do vrha liste natjecatelja.“

Dok su se neki natjecali u stolnom nogometu, profesori Vinko Prlić i Hrvoje Veček, vodili su stolni tenis. Profesor Prlić je komentirao igru natjecatelja:“Također mi je otkrio neke od boljih učenika : Toni Klarić 5.a, Kristijan Hrustić 5.c, Karlo Strugar 5.b.



6.razredi



Šesti razredi su igrali graničara. Uz to, glavna aktivnost im je bila hrvanje. Zavirila sam u dvoranu. Bernarda Karoglan, hrvačica, treća u Hrvatskoj, rekla je:“Ponosna sam što sudjelujem u ovom sportu. Nije ovo zahtijevan spot, ali treba vježbati i vježbati.“

7.razredi



Cure i dečki sedmih razreda igrali su rukomet. Bile su to vrlo zanimljive utakmice, ali jednu sam izdvojila, utakmicu u kojoj su igrali dečki. Utakmica je bila vrlo napeta.Završila je 4 : 3 za 7.a. Navijačica Manuela Smiljčić:“Nije dobro što su se dečki naguravali!“ Profesorka Željka Kubinek je bila sudac:“Super zanimljiva utakmica i vrlo atraktivni potezi.“

Djevojčice 7. e :prvo mjesto, dječaci 7.a, prvo mjesto.

8. razredi



Osmašice i osmaši su igrali košarku. Utakmica koja nas je sve iznenadila bila je između 8.a i 8.b. Pobijedio je 8.a.

Matea i Ana: "Dečki bi češće trebali dizati majicu!, ha,ha, ha!"

Hasan Mulaibrahimović i Luka Milić su se iskazali kao vrlo vješti igrači .

Prvo mjesto kod dječaka osvojili su učenici 8.b, a drugi je bio 8.a. Kod djevojčica prvo mjesto podjelile su cure iz 8.a, 8.b i 8.e dok su druge

bile cure iz 8.c .

Uz igre koje su igrali samo određeni razredi,bilo je i onih u kojima su sudjelovali svi razredi .

To su bile: bacanje vorteksa, trčanje na 60 m, viseća kuglana, pikado...

Igra u kojoj je bilo najviše natjecatelja bila je bacanje vorteksa . Natjecatelji su bili uglavnom dečki,ali je bilo i cura .

Djevojke K. Stojanović, A. Kovač i M. Mišković nisu se natjecale,ali su bile velika podrška natjecateljima, osobito dečkim .

Budući da je bilo puno natjecatelja, dugo je trajao izbor najboljeg .

Evo i rezultata:

Dječaci:

5.razred: Borna Mihalić-38,60

6.razred: Josip Papac- 41,00

7.razred: Matej Ljubičić- 40,40

8. razred: Stipo Kopljarić- 57,50

Djevojčice:

Sara Mašković- 20,37

Lorena Broz- 29,30

Manuela Smiljčić- 24,00

Andrea Komšić- 24,50

Nikolina Ljubičić, 8.E



INTERVJU s Bernardom Karoglan

Naša škola već dugi niz godina podupire aktivno bavljenje športom. Ovom prilikom razgovarali smo s hrvačicom Bernardom Karoglan, jednom od rijetkih djevojaka u tom športu.

Razgovor je vodila i pripremila učenica novinarske skupine Kristina Crnjak 6.E.

NOVINARKA:»Kada i zašto si se odlučila baviti hrvanjem?»

BERNARDA:» Hrvanjem sam se odlučila baviti kada je bio Dan športa u našoj školi, tada sam vidjela što je hrvanje i kako izgleda hrvački trening.»

NOVINARKA:»Kako su na to reagirali tvoji bližnji?»

BERNARDA:»U početku su se malo protivili, ali poslije kada su vidjeli da mi dobro ide i da mi se to sviđa, dali su mi potporu.»

NOVINARKA:»Kakav je osjećaj biti jedna od rijetkih hrvačica?»

BERNARDA:»Osjećaj je super jer si posebna!»

NOVINARKA:»Osvojila si mnoge medalje. Što si prvo pomislila kada su ti predali prvo zlato?»

BERNARDA:»Pa, nisam mogla vjerovati da se to dogodilo meni, jer osvojiti zlato u hrvanje je jako teško. Trebaš se puno truditi i trenirati.»

NOVINARKA:»Je li teško se hrvati s dečkima?»

BERNARDA:»Ne, svi se lijepo slažemo i pravi smo tim!»

NOVINARKA:»Planiraš li se baviti hrvanjem i u svojoj budućnosti?»

BERNARDA:»Da, jer mi se taj šport jako sviđa i nikada nisam propustila trening, osim kada sam bila bolesna. Jednoga dana htjela bih biti profesorica tjelesnog ili trenerica hrvanja.»

NOVINARKA: Želim ti puno uspjeha u tome .



OSOBNA ISKAZNICA

Ime i prezime: Bernarda Karoglan

Datum rođenja:

28.05.1998.

Razred: 6.E

Hobi: rolanje i druženje s prijateljima

Najveći športski uspjesi:

1.mjesto na prvenstvu Hrvatske 2010.g. u svojoj kategoriji, 3. mjesto na Državnom prvenstvu

DUŠNI DAN

Dušni dan ili dan mrtvih, svake je godine 2.11.

Na taj dan mnogi su se prisjetili svojih bližnjih te im otišli na groblje zapaliti svijeću.

Također veliki broj Zagrepčana išao je na Mirogoj. Do Mirogoja se moglo samo autobusima.

Jedan ode drugi dođe i tako cijeli dan pred mirogojskim vratima.

Da biste došli na Mirogoj ne trebate tamo imati nikoga pokopanoga.

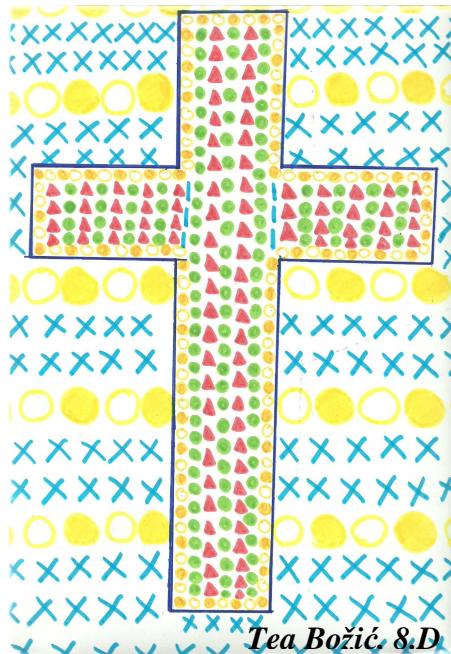
Mogli ste prošetati uz najstariji i možda najljepši dio groblja - arkade u kojima su pokopani brojni plemići i plemkinje, hrvatski književnici, znanstvenici i pjevači.

Također lijepo je zapaliti svijeću na velikome križu, koji noću doživi svoj najjači sjaj.

Svakako treba otići do zlatnoga križa i pokloniti se svim žrtvama rata, posjetiti zadnje prebivalište brojnih poznatih osoba iz javnog života i grob prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana. Na kraju u crkvi Krista Kralja, koju krasи više od 300 zidnih pločica s imenima pokojnika, pomolite se za sve ljude koji su na Mirogoju pokopani. „Bili ili ne bili prisutni tijelom, njihova će duša biti s nama“ - izjavila je jedna starija gospođa koja je došla posjetiti grob svoga pokojnog muža .

„Ovdje nemamo nikoga, ali lijepo je prošetati . Naravno, ne možemo sve obići jer je Mirogoj veoma veliko groblje, ali obići ćemo glavne križeve, arkade, te grobove brojnih poznatih osoba.“ - rekle su nam dvije mlade djevojke koje smo zatekli u šetnji Mirogojem te sjetne večeri.

Kristina Crnjak, 6.E



VUKOVAR

Vukovar – simbol patnje hrvatskog naroda!

Vukovar – tvrđava na istoku Hrvatske!

Vukovar – grad heroja!

Sve su to naslovi koji svake godine, u studenome pune naslovnice novina i internetske portale.

Danas, nakon 19 godina se sa tugom sjećamo pada Vukovara.

Kuće su u plamenu, grad je bez struje i vode, nema grijanja. Vatra se palila samo za vrijeme magle da protivnik ne bi vidio dim iz dimnjaka. Bolnica je bila puna ranjenika, bebe su se rađale u neljudskim uvjetima. Grad je u ruševinama. Vukovarci polako izlaze iz svojih podruma i formiraju kolonu koja napušta grad. Kolonu, čija je slika bila na svim svjetskim televizijskim postajama. Kolonu, punu gorčine i boli. Danas je, pri pomisli na Vukovar, svima pred očima kolona izlaska iz grada patnika.

Vukovar je danas miran grad. Pitali smo se hoće li u njemu uskoro odzvanjati dječji smijeh i igra. Hoćemo li pri pomisli na Vukovar imati sliku grada mladosti, sreće i veselja?

Hoće li u njemu život biti sretan kao prije 20 godina?

Hoće li u njemu biti radosti kao prije Domovinskog rata?

Hoće li?

I sada, nakon 19 godina, sve je ponovno obnovljeno. Vukovar koji je bio sravnjen sa zemljom, podignut je u novi grad. Iz njega se čuje dječji glas i igra kao prije. I sada možemo reći da je Vukovar ponovno oživio.

«Život je pobijedio smrt.»



Petar Bošnjak, 6.E

Ivan Tomljenović, 6.E

ŠETNJA LISTOPADNOM ŠUMOM

Stigla je jesen. Oblaci prekrivaju i ono malo sunca što je ostalo. Tata me vodi u obližnju šumu kako bih vidjela svu ljepotu jeseni. Šuma je prekrasna. Jesen je tek lagano dotaknula stabla da bi obojila plodove i lišće. Zelena boja lišća u proljeću, sada je poprimila crvene, žute i smeđe tonove. Šuma je sada veselija u tim raznim bojama. Neko drveće brže gubi svoje ruho, dok su neka još puna lišća. Dobro da sam imala gumene čizmice jer je tlo po kojem smo hodali bilo dosta vlažno i blatnjavo. Vjeverice su skakutale po granama tražeći žirove jer se spremaju za zimski san. Svako malo, jato ptica preleti iznad nas, seleći se na jug. Čak smo pronašli i ježa. Kiša je napravila malo jezerce koje presuši preko ljeta pa smo pronašli male žabice koje su se brčkale po vodi. Krenuli smo kući da ne pokisnemo, jer je kiša opet počela padati. Šume su u jesen šarene i pune boja i to mi se najviše sviđa.

Sara Milić, 6.C

ZVIJEZDA DA MI JE BITI

Zvijezda da mi je biti
Kao sunce sjajna,
Da na nebu modrom
Moja svjetlost sja !

U noćima tamnim
Da dječici maloj
Radosnu svjetlost
Dajem ja !!!

Ivana Džaja, 8.B

LJEK

Smijeh je kao lijek
al' ne traje cijeli vijek.

Smijeh je radost kao tuga,
A nekad je kao duga.

Smijeh je prijatelj,
a tuga neprijatelj.

Priroda je sve što nas okružuje,
A smijeh je ono što nas ispunjuje.

Dino Huseinović, 5.C

DANI KRUHA

Moja baka Kata živi u Dugom Selu. To je jedno jako lijepo mjesto. Ona ima veliko dvorište ukrašeno lijepim, šarenim cvijećem. Na pola njezina dvorišta stoji jedna velika, stara krušna peć . U njoj baka svake godine za dane kruha peče kruh .

Bližili su se dani kruha, a ja sam jednoga dana došao k njoj i odmah s ulaza sam viknuo:

„Bako trebaš li pomoći oko kruha?“ Baka sva sretna istrči iz kuće sa smješkom na licu,zagrli me, poljubi i kaže: „Možemo peći kruh .“ Pozdravio sam mamu i zahvalio joj što me dovezla baki, a zatim smo se baka i ja primili posla . Baka je uključila radio i navila ga do daske.Oprao sam peć iznutra pjevajući, dok je baka pripremala stvari za tijesto. Uzeo sam tijesto i zamijesio ga, jednom, još jednom i još jednom .

Zatim mi baka pokaže kako ga treba uobičiti . Stavimo krušćiće hitro u peć, sa smješkom na licu . Nakon pečenja izvadim ih na stol, a baka mi kaže: Odlično obavljen posao, unuče moj!

Igor Jakić, 6.E

DA SAM JA ZVIJEZDA

Da sam ja zvijezda
pokazala bih svima
kako je svjetlost
topla i predivna .

Danju bih se
i pomalo skrila,
a noću
punim sjajem pokazivala .

Lidija Agatić, 8.B

LJETO

Dok se djeca kupaju u moru,
iz mog srca zrači
ljeto i toplina.

Andrea Vladić, 5.B

Ptica u letu

Jedna ptica letjela,
Pa je sletjela
Dok je bila u zraku,
Pitao ju mužjak
Hoće li biti s njim u braku?
Njemu ptica odgovori:
„Šta si ti popio
Sunčevu zraku?“
Mužjak je ptici odgovorio:
„Ti imaš lijepo boje
Čak i duga od tebe skriva
Boje svoje.“
Ptica je sa smješkom na licu,
Ponudila mužjaku pizzu .
On pizzu pojede,
Pa pticu zavede .

Toni Krešo, 6.A

POGAČA

Košarica malena,
U njoj leži pogača
Korica joj rumena,
Svoj je djeci ukusna

Još, još, još...dajte nama još
Još, još, još...dajte nama još.

Hvala, hvala pekaru,
Za rumenu pogaču.
Hvala, hvala pekarčiću,
Za rumenu pogačicu .

Matea Ćirković, 6.E

PROLJEĆE SE BUDI U NAMA

Tek koji metar iza moje kuće počinje šuma . Volim tu šumu u sva godišnja doba . U ljeti kada se zazeleni, u jesen kad mi lišće šušti pod nogama, zimi kad je prekrivena bijelim plaštrom, ali mi je najljepša u proljeće kada se budi . Prvo se osipa visibabama i šafranima, a kad oni nestanu dolaze šumarice i zelene se populjci na drveću .

Kao što se u proljeće šuma budi, budi se nešto i u meni . Zrake sunca su svakim danom sve toplije i griju moje srce. Mirisni cvjetovi, zeleni populjci i cvrkut ptica izmame mi osmjeh na lice . Volim sjediti na terasi i slušati cvrkut ptica . Nekad mi zvuči kao razgovor, a nekad kao ljubavna pjesma . Ljubav, ah ta ljubav ! Ona ni proljeće ne može zaobići. Kriomice se ušulja u tvoje srce i misli, a prije nego to shvatiš potpuno te obuzela . Onda su zrake sunca još toplije, cvijeće još mirisnije, livade još zelenije, cvrkut ptica još zanosniji. Krasno je proljeće u šumi i u meni . Samo da ne dođu oblaci ...

Andela Markota, 6.A

PROLJEĆE
Cvrkut ptica
Sve je ljepši
U sumrak tek odlaze.

Dominik Jurčević, 5.A

DODIR BAŠČANSKE PLOČE

Jednog lijepog dana Matija i ja išli smo posjetiti muzej u kojem je smještena Baščanska ploča. Kada smo stigli na otok Krk potražili smo hotel . Prvi hotel na koji smo naišli zvao se „Baščanski hotel“ . Ušli smo unutra . Zidovi tog hotela izgledali su kao jedna velika Baščanska ploča. Potražili smo ženu koja je tamo radila i upitao sam ju možemo li dobiti smještaj .Ona je odgovorila da možemo i da je ostala još samo ta jedna prazna soba . Dala nam je ključ od sobe i pokazala nam gdje se nalazi . Soba je bila predivna . Matija i ja smo bili začuđeni . Nakon nekog vremena upitao sam Matiju želi li otići vidjeti Baščansku ploču . Izašli smo. Kada smo stigli do muzeja, vidjeli smo veliki natpis „ Dodite vidjeti orginalnu Baščansku ploču“ .Ušli smo unutra i ugledali ju . Bila je jako lijepa i velika .Malo smo još razgledali pa smo se vratili u hotel na spavanje . Drugi dan smo ponovo otišli u muzej jer smo

htjeli fotografirati Bašćansku ploču, ali muzej je bio zatvoren . Upitali smo čuvare zašto je muzej zatvoren, a oni su nam rekli da je sinoć u 11.50 nestala Bašćanska ploča . Upitali smo se tko bi to mogao učiniti . Vratili smo se u hotel . Matiji je bilo dosadno gledati televiziju pa je uzeo dalekozor i gledao s njim kroz prozor . Najednom mu je dalekozor ispao iz ruke i pao na pod . Upitao sam ga što je bilo, a on mi je odgovorio da je vidio Bašćansku ploču kako visi na zidu . Odmah smo nazvali policiju . Kada je stigla policija provalila je u tu kuću, no to je bila samo slika Bašćanske ploče . Rekli su nam da ubuduće ne zovemo dok bolje ne pogledamo . Sljedećeg dana, dok smo se šetali vidjeli smo u kontejneru za smeće Bašćansku ploču . Matija je rekao da to sigurno nije prava Bašćanska ploča, a ja sam rekao da jest. Uzeli smo ju i krenuli s njom prema policijskoj stanici .Još par koraka nam je trebalo do policijske stanice, kad najedamput zaleti se prema nama neki čovjek i oduzme nam Bašćansku ploču . Sjeo je u auto i počeo bježati: Mi smo krenuli za njim, ali nažalost pobegao nam je . Brzo smo otrčali do policijske stanice i ispričali im što se dogodilo.Oni su izdali tjeralicu za tim autom budući da sam ja zapisao registraciju . Nakon dva dana vidjeli smo taj auto na parkiran na ulici . Došli smo do njega i provjerili je li otključan . Bio je otključan. Pogledali smo u prtljažnik i našli Bašćansku ploču. Brzo smo otrčali do policije i predali im ploču . Oni su rekli da je to lažna Bašćanska ploča .Upitali smo ih gdje su ju pronašli, a oni su nam odgovorili da se prava ploča nalazi u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, u Zagrebu . Bili smo jako sretni što, je Bašćanska ploča pronađena, tj. što nije ni bila ukradena .

Ivan Horvat, 6.A

LEPTIR

Leptir je visoko,

Leti,

Krila ga krase!

Ivona Brtan, 5.A

S OSMIJEHOM SE MORAMO RODITI

Već neko vrijeme promatram svoje prijatelje koji pišu zadaćnice. Svi su tako udubljeni u svoje teme da samo njihovom fizičkom prisutnošću osjetim da su tu. Gledam i razmišljam. Tema koju sam odabrala čini mi se više neka filozofska razmatranja. Kako ću sad ja, prosječna učenica , nešto pametno napisati?!

Vistinu trebamo li se sa osmijehom roditi?

Već od prvih poroda na zemlji znamo da je to nešto bošno, a uz tu bol ide i plać onoga tko se rodi. Nije se otkrilo zašto novoprdošlice plaću, je li zbog sreće što nisu više u mraku majčine utrobe ili od jada što ih sve čeka u životu. Iz ovoga se da zaključiti da je lakše plakati i vikati, nego smijati se.

Volim kada se ljudi smiju i onda kada nisu sasvim iskreni, osmijeh nekako budi dobro u meni. Upravo zbog takvog osjećaja, ja se stalno smijem. Ugleđni stručnjaci kažu: »Smijeh je lijek», pa zašto ih onda ne poslušati. No u svemu tome čini mi se da ima jedan problem, a to je tko nas to treba naučiti smijati se. Mislim da je to naša obitelj. Bez obzira što u obitelj dolazimo plaćem, ako nam je obitelj podrška u svemu što radimo, vrlo brzo naučit ćemo se smijati i biti osobe koje svoj osmijeh nose na svome licu i daruju ga drugima.

Mirna Ćurić, 8.C

SUNCE

Neka sjaj tvoga dolaska donese

Radost

Mome srcu.

Hana Mežnarić, 5.B

NE POSTOJI PUT DO SREĆE, PUT JE SREĆA !

Što je to sreća? Ljudi se često pitaju. Mnogi od njih cijeli život traže svoj put koji će ih odvesti do tako željene sreće. Spremni su učiniti sve kako bi bili sretni. Oni ne shvaćaju. Ne shvaćaju da su sretni i na tom putu i da vrhunac sreće ne postoji. Sretni su onoliko koliko si to oni dozvoljavaju. Sreća je u malim stvarima koje nas čine velikima, sretnim. Koliko samo nas ima prijatelje s kojima smo sretni. S kojima se čini ono minimalno, a postižemo maksimalnu sreću. Mi svaki dan putujemo prema sreći i ako malo bolje pogledamo, taj put je zapravo najljepši. Na tom putu susrećemo mnogo zanimljivih ljudi koji nas usrećuju.

Pomažemo drugima da i oni budu sretni na svome putu. Dajemo ono najljepše od sebe i mi smo, jednostavno, sretni. Što će nam cilj? Zašto tragati za srećom kada smo sretni svakoga dana, kada nas taj put toliko usrećuje? Zašto smo slijepi? Sreća koju mi želimo ne postoji. Ne postoji savršenstvo. Postoji put. Iako ponekad s toga puta skrećemo, uvijek će se nešto ili

netko dogoditi i opet ćemo biti sretni. Iako će možda proći dugo vremena, iako ćemo na tom putu patiti, moramo vjerovati da ćemo biti sretni. Trebamo prestati tražiti cilj i početi uživati u putu, jer put je sreća.

Luka Vlašić, 8.D

IZLET NA SLJEME

Jedne sunčane nedjelje zaputili smo se na Zagrebačku goru s ciljem popeti se do vrha Sljemena. Obukli i obuli smo udobnu odjeću i obuću, a ruksake napunili vodom i suhom odjećom u slučaju da se smočimo.

Auto smo ostavili kod Kraljičinog zdenca, a onda smo krenuli stazom prateći planinarske oznake. Putem su nam mama i tata pokazivali jestive gljive. Nabrali smo punu košaricu lisičarki, maglenki i kestena. Susreli smo mnogo planinara i biciklista. Vidjeli smo kako je lišće promijenilo boju i palo s drveća, Kako smo se penjali, bilo je sve hladnije. Nakon trosatnog penjanja, stigli smo do planinarskog doma Puntijarka. Tamo smo uživali! Počastili smo se grahom, sirom s vrhnjem i finom makovnjačom. Nakon odmora, krenuli smo natrag. Putem smo brali zanimljive plodove od kojih ću s mamom napraviti božićne ukrase. Malo smo pjevali, šalili se i razgovarali o svemu.

Umorni smo sjeli u auto i stigli kući. Poslije je tata ispekao kestene pa smo se počastili. Baš sam uživao cijelog dana!

Luka Kalogjera, 5.B

ZVIJEZDE

Nema im broja
nedodirljive,
a znaju sve tajne.

Sara Markić 5.B

NA KRILIMA RIJEČI

Na krilima riječi hrvatskoga jezika sam odrastao, odmalena su mi mama i baka čitale pričice i recitirale pjesmice. Volio sam ih slušati i uživao sam u tome. Zanimale su me brojalice, lako sam ih pamtio pa bih jednu brojalicu pjevuo cijeli dan. Time sam dosadivao mami. Svake večeri utonuo bih u san uz jednu od maminih priča za laku noć i ponekad sanjao da sam ja jedan od likova u priči. Kada sam naučio čitati, mama bi mi donijela par slikovnica iz

knjižnice pa sam tako pročitao puno zanimljivih slikovnica i knjiga za djecu. Kada sam krenuo u školu, volio sam čitati lektiru i likovi u knjigama su mi bili zanimljivi pa sam često znao pričati roditeljima o njima. U višim razredima knjige za lektiru su postajale sve deblje i nezanimljivije. Neka djela su mi bila teška za pročitati, ali nisam odustajao. Sada nemam vremena pročitati neku knjigu koja nije za lektiru, ali tijekom školskih praznika volim pročitati lagano štivo za teenagere koja me opuštaju tijekom odmora. Tako je teklo moje odrastanje na krilima riječi poznatih i manje poznatih pisaca.

Marko Josipović 8.D

PISMO MARTI !

Pročitala sam ulomak iz djela Dinka Šimunovića, Alkar u kojem si ti jedan od glavnih likova.

U tom ulomku (djelu) cijela se radnja zbiva oko tebe, a zapravo se vrlo malo spominješ ti. Budući da tek sljedeći mjesec imam cijelu pripovjetku za pročitati, trenutno ne znam baš puno o tebi. Unatoč tome, mislim da se nalaziš u vrlo komplikiranoj situaciji. U nadji da će ti pomoći u odluci, ili ako ništa drugo dati ti bar jedan dobar savjet, odlučila sam ti napisati ovo pismo.

Da se ja nađem u twojоj situaciji odlučila bih se za Saska. Osim što je on tvorih godina jednako je neiskusan kao i ti. Mislim da je ovo što se događa s Rašicom čista zabluda. On je već u srednjim godinama, ima sina koji je tvoj vršnjak i dosta je toga već iskusio. Uz to mislim da je on samo umislio da te voli zbog nesretne i nesuđene ljubavi s twojom majkom. Kada te ugledao prvo što je pomislio bilo je da izgledaš isto kao i twoja majka u mlađim danima! On u tvom liku nije, kao Saska, vidio tebe nego twoju majku, djevojku koja ga je vratila u mladost i podsjetila na njegovu neprežaljenu ljubav. Ti bi trebala gledati i u budućnost, a ne misliti samo na sadašnjost. Sa Salkom ćeš moći podijeliti svoju starost i proći cijeli život skupa, cijeli taj put koji je Rašica već prošao.

Jednoga dana kada se budem udavala htjela bih da moj muž u meni vidi samo mene, samo moje mane i vrline, a ne nekakvu presliku moje majke. Mislim da bi i ti htjela isto, zar ne?

Ana Markota, 8.E

MJESEC
Zlatni čuvar
svjetla,
tako moćan.

Sara Markić, 5.B

SREBRNO INJE
Zimsko jutro
prostrlo
srebrni tepih.

Sara Markić, 5.B

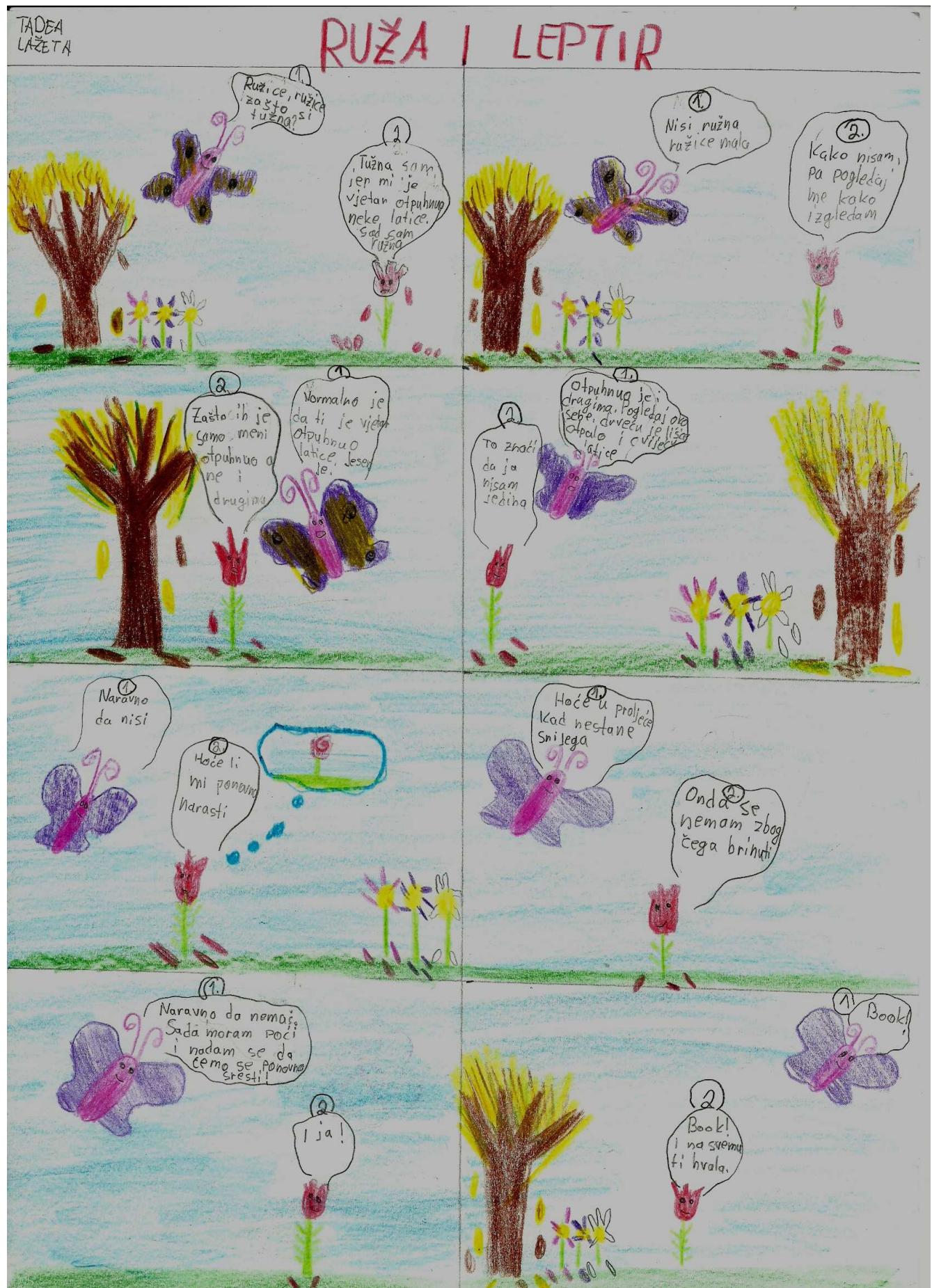
PTIĆ

Ja volim životinje. Čim mi se stvori prilika da pomognem životinji, ja joj pomognem.

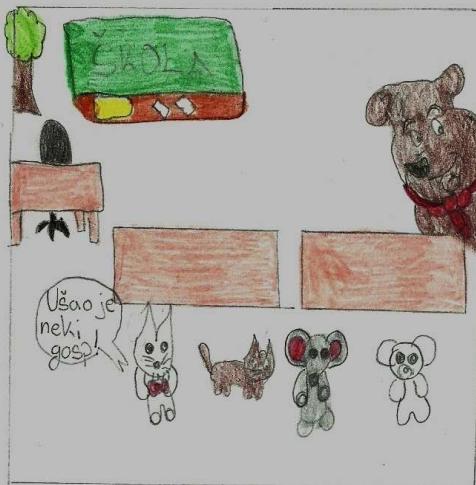
Ovo se zbilo prošlog ljeta kod bake i djeda u Hercegovini.

Djed i baka imaju mačku Mimi. Toga dana smo došli i čula sam cvrkutanje. Zvučalo je kao da se guske svađaju. Šutjela sam, ali me znatiželja probudila. Upitala sam djeda gdje su guske. On me čudno pogledao i pitao imam li temperaturu. Otrčala sam u dvorište i vidjela kako se Mimi igra s malim vrapčićem. On je bio jako prestrašen, a zatim sam na drvetu ugledala uplakanu majku koja je zvala svoje mlado. Kad sam svratila pogled na Mimi, dogodilo se nešto iznenađujuće. Mimi je progutala vrapčića! Tako sam se iznenadila da sam lupila mačku nogom u trbuš i vrapčić je «izletio». Tog trenutka Mimi je pobjegla, a vrapčića sam odnijela baki. Baka je odmah izvadila krletku iz podruma i zatim smo uzele malo piljevine jer je djed cijepao drva. Ptić je kod nas ostao tri dana, a treći dan smo ga vratili u gnijezdo. Bila sam istovremeno sretna i tužna. Jako volim svoga ptića. Dala sam mu ime Adam zato što je to moj prvi ptić.

Lucija Matković, 5.B



U šumskej školi



Katarina Sara Gagulić